

Slovenskej republiky

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **B.B. K.K.** so sídlom v K.B., zastúpeného JUDr. T. J. advokátkou v B., proti odporkyni **PhDr. D. B.**, bývajúcej v B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou J. & K. , s. r. o. so sídlom v B. v mene a na účet ktorej koná advokát Mgr. M.K., o **613, 92 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde v Bratislave I pod sp. zn. 8 C 74/2007, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. októbra 2010 sp. zn. 8 Co 316/2009, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie **o d m i e t a.**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni náhradu trov dovolacieho konania 56,97 € k rukám Mgr. M. K. do troch dní.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Bratislava I v Bratislave rozsudkom z 9. júna 2009 č. k. 8 C 74/2007 – 252 návrh navrhovateľa na zaplatenie 613, 92 titulom poplatkov za služby spojené s užívaním bytu a do fondu opráv vo výške dohodnutej v zmluve o výkone správy za rok 2005 zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania 629,04 € k rukám jej právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Dospel k záveru že návrh nie je odôvodnený pre nedostatok aktívnej legitímácie navrhovateľa z dôvodu ukončenia činnosti správcu domu, v ktorom sa nachádza byt odporkyne k 30.4. 2006. Návrh považoval za nedôvodný aj pre nedostatok pasívnej legitímácie odporkyne, pretože medzi účastníkmi v čase podania návrhu neexistoval záväzkovo právny vzťah. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľa rozsudkom z 19. októbra 2010 sp. zn. 8 Co 316/2009 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny (§ 219 O. s. p.) potvrdil a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov odvolacieho konania 111,67 € k rukám jej právneho zástupcu do troch dní. V plnom rozsahu sa stotožnil s právnym záverom prvostupňového súdu o nedostatku aktívnej legitimácie navrhovateľa na vymáhanie nedoplatku vyúčtovania služieb spojených s užívaním bytu za rok 2005 ani na základe zmluvy o výkone správy a ani titulom vydania bezdôvodného obohatenia a s jeho odôvodnením v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p., na ktoré v podrobnostiach poukázal. Podľa jeho názoru obsah odvolania nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov súdu prvého stupňa z hľadiska odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. V odvolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutiu, trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia (§ 212 ods. 3 O. s. p.). O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu (ako aj rozsudku súdu prvého stupňa) podal dovolanie navrhovateľ. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie okresnému súdu. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a odňatie mu možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) konštatovaním súdu o nedostatku jeho aktívnej legitimácie v konaní. Zo špecifikovaných dôvodov uvedených v dovolaní trval na tom, že je aktívne legitimovaným subjektom na uplatňovanie nároku titulom vyúčtovania služieb spojených s užívaním bytu proti odporkyni.

Odporkyňa navrhla dovolanie navrhovateľa odmietnuť, pretože nie sú dané dôvody prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., ako ani žiadne iné dôvody vymedzené v ustanovení § 237 O. s. p. a dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 ods. 5 O. s. p. (výška uplatňovanej peňažnej pohľadávky neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal

najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

V zmysle § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa .

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa , ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3, 4 O. s. p.

V zmysle § 238 ods. 5 O. s. p. dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

V danej veci je predmetom konania peňažná pohľadávka uplatňovaná navrhovateľom v sume 613, 92 €. V deň podania návrhu t. j. 29. 3. 2007 bola v zmysle nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 540/2006 Z. z. , ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy, ustanovená minimálna mzda v sume 7 600 Sk (252, 27 €). Potom jej trojnásobok predstavuje sumu 22 800 Sk (756, 81 €).

Uplatňovaná suma 613, 92 € neprevyšuje sumu trojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 238 ods. 5 O. s. p. , preto dovolanie navrhovateľa nie je z tohto dôvodu prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O. s. p) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom

niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p.. Zaoberal sa aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. (t. j. či nejde o prípad nedostatku právomoci súdov, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na takýto návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka konať vo veci, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania navrhovateľa preto z týchto ustanovení vyvodiť nemožno.

Vzhľadom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či postupom súdu (ne) bola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

Právne posúdenie veci súdom (namietané dovolateľom) je realizáciou rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 O. s. p. , pretože právnym posúdením súd nemôže založiť žiadnu procesnú vadu, ktorá je uvedená v tomto ustanovení. Ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. (odňatie možnosti konať pred súdom) sa dáva výslovne do súvislosti s faktickou činnosťou súdu, a nie s jeho právnym posúdením veci zaujatým v príslušnej veci . Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je v rozhodovaní Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť iba procesne prípustné dovolanie (pozri § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Prípadné nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov samo osebe nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Takýmto prípadne aj (nesprávnym právnym posúdením veci) súd účastníkovi konania neznemožňuje realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia a neodníma mu možnosť konať pred súdom (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené

v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 43/2003 a uznesenie tohto súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003, tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 282/2006, 3 Cdo 174/2005, 4 Cdo 165/2003).

Na základe uvedeného možno zhrnúť, že prípustnosť dovolania navrhovateľa nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O. s. p., ani § 237 O. s. p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., ako také, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol. Pritom (riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania) nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebol navrhovateľ úspešný a právo na náhradu dovolacieho konania vzniklo odporkyni (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd jej priznal náhradu trov spočívajúcu v odmene advokáta za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k dovolaniu (za úkon prevzatie a prípravu zastúpenia náhradu trov ako neúčelnú nepriznal, lebo advokát zastupoval odporkyňu už v konaní na súde nižšieho stupňa) t. j. 39, 84 €, spolu s paušálom 7, 41 € a 20 % DPH vo výške 56, 97 € (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 2, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3, vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. septembra 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť:

Hrčková Marta

